

Med andre ord er vi positive over for at diskutere, hvordan vi konkret får skabt en bedre sammenhæng mellem arbejdslivet og familielivet. Vi er også parat til økonomisk at løse et af de allerstørste problemer, nemlig at det er så dyrt at få passet børnene i daginstitution, men vi er ikke sikre på, at det netop er de her syv forslag, som vi diskuterer i dag, vi skal lande på.

Lad os fortsætte diskussionen under respekt for, at virkelighedens forbedringer skabes af virkelighedens mennesker der, hvor de er.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Så er det hr. Bent Bøgsted som ordfører.

Bent Bøgsted (DF):

Beslutningsforslaget, som Kristendemokraterne er kommet med, indeholder, så vidt jeg umiddelbart kan se, en del forslag, som Kristendemokraterne tidligere har været fremme med eller i hvert fald har omtalt.

Jeg vil starte med at rose Kristendemokraterne for, at de bekymrer sig om børnefamilierne. Det er klart, at vi skal gøre, hvad vi kan for at forbedre forholdene for denne gruppe på arbejdsmarkedet. Vi kan sagtens se det positive i forslagene, men vi må også erkende, at der er tale om forslag, som Dansk Folkeparti ikke mener at vi kan lovgive om, eller også er der allerede mulighed for, at det kan lade sig gøre i dag.

Hvad fleksibel arbejdstid angår, kan det på mange virksomheder allerede lade sig gøre i dag, hvis det kan indpasses i virksomhedens dagligdag, men det er simpelt hen umuligt af hensyn til et effektivt arbejdsmarked at lovgive på området.

Ved børns sygdom findes der i dag aftaler på mange virksomheder, og det mener jeg sagtens at man udeomkring på virksomhederne er i stand til at håndtere og måske også udbygge.

Hvad deltid angår, har vi lovgivet på området, men vi kan ikke lave en lov, således at lønmodtageren har et retskrav på deltid. Deltid skal passe sammen med virksomhedens daglige produktion, men det er altid muligt at lave en aftale, hvis begge parter er enige. Det er det, der ligger i loven.

Rejseaktivitet er det allerede muligt at lave aftaler om på mange virksomheder. Ligeledes er det muligt at lave en hensigtsmæssig mødekalender, så der videst muligt tages hensyn til ønsker fra medarbejderne. Der er ikke nogen virksomheder, der har interesse i at planlægge møder, hvis man ikke er enige om tidspunkterne.

Tidsbanken er så vidt jeg kan se et gammelt forslag fra Kristendemokraterne, B 62, men det kan godt være, jeg tager lidt fejl. Det synes jeg at jeg kunne forstå på hr. Mogens Nørgård Peder-sen tidligere. Det var en ret dyr ordning. Dengang sagde Dansk Folkeparti nej, og det gør vi stadig væk. Vi mener simpelt hen ikke, at det er hensigtsmæssigt med en sådan ordning, og den vil ikke være praktisk at tilpasse arbejdsmarkedet.

Hjemmearbejdspladser findes allerede i stor udstrækning, hvor det er lønmodtageren selv, der bestemmer, hvornår vedkommende arbejder, og der har man taget hensyn til familien.

Derudover mener Dansk Folkeparti, at hovedparten af beslutningsforslaget, som jeg tidligere har sagt, allerede kan lade sig gøre, eller også er der tale om noget, man skal diskutere noget nærmere ude på virksomhederne og måske igennem overenskomsterne få noget på plads der.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte forslaget.

Kl. 22.05

Lars Barfoed (KF):

Det er jo ikke alt, hvad der er fornuftigt, som vi nødvendigvis skal have en lov om. Det er ikke sådan, at Folketinget skal lave regler og love om alting, som så skal forvaltes og kontrolleres udeomkring. Vi bliver nødt til at acceptere, at folk selv skal have lov til at leve livet udeomkring i familierne og på arbejdspladserne, ja, faktisk er det i hvert fald en del af den konservative grundholdning, at vi skal respektere den personlige frihed, at vi politikere ikke skal blande os i alting og som sagt ikke nødvendigvis lave en lov for alting, selv om der er god fornuft i de formål, man vil lovgive om.

Det her er et godt eksempel på det, for som andre har været inde på, er der jo meget god fornuft og megen god grund til at være sympatisk indstillet over for de elementer, der indgår i det her forslag. Vi kan jo alle sammen tilslutte os det rigtige i, at der skal være en familiepolitik på arbejdspladserne, at arbejdsgiverne og de ansatte og også de ansatte indbyrdes skal aftale nogle rammer om dagligdagen på virksomheden, der gør, at der kan være en balance mellem på den ene side familielivet og på den anden side arbejdslivet. Det er vigtigt, og det er faktisk noget, vi i Det Konservative Folkeparti er ganske optaget af, at der netop skal være den sammenhæng mellem arbejdsliv og familieliv, som gør, at alle kan trives med det.